

δὲ εἴτε εἰς τὴν στοάν εἴτε εἰς τὴν μεγάλην αἶθουσαν, ὑπὸ οὐρανόν, εἴτε εἰς τὸν θάλαμον τῶν προγόνων, ὅπου μένει ἕως οὗ ἡ παρουσία τῆς αἰσθητικῆς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐνταριχθῶσι δεόντως τὰ πολυτιμα τὰυτα λείψανα. »

(Illustrated London News.)

ΔΥΟ ΡΩΣΙΑΕΣ

αἰχμαλῶται ἐν Κανχάσφ.

(Συνέχεια. Ἰδὲ φυλλῶδ. 227, 228 καὶ 229.)

—000—

Ἡ πριγκίπισσα Άννα ἐνόμισεν ὅτι ἀπέκτησε τὴν φιλίαν τῆς Ζαϊδέτης, ἐπιστείλασα πρὸς τινὰ βῶσον ιατρὸν, καὶ ζητήσασα τὴν συμβουλὴν του περὶ τινος ἀσθενείας τῆς γυναικὸς ταύτης τοῦ Σιαμίλ. Καὶ ἐν ὅσῳ μὲν διήρκει ἡ λαθραία αὕτη θεραπεία, ἡ Ζαϊδέτα ἐφαίνετο φιλόφρων, ἀφοῦ ὁμῶς ἐθεραπεύθη, ἐπανελάβε τὴν πρώτην τῆς ἐχθροπραξίαν.

Ἐν τασούτῳ ἐφθάσαν εἰς Δαργιβέδενον οἱ δύο ἀπεσταλμένοι τοῦ πριγκίπου Δαυὶδ, ὁ Μωχαμέτης καὶ ὁ Σακάρ, καὶ τὴν ἐπιούσαν προσελήθησαν καὶ αἱ δύο αἰχμαλῶται νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν στοάν τὴν παρακειμένην εἰς τὸν θάλαμον τῶν. Παρουσιάσθη δὲ εἰς αὐτάς ὁ Μωχαμέτης, σύντροφον ἔχων καὶ τὸν ἀδελφόν του Χατζήν, καὶ τινὰ Ῥεσάν, ἀντιπρόσωπον τοῦ Σιαμίλ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἡ Ζαϊδέτα, ἡ Χάτζιο καὶ τινες ἄλλοι οἰκεῖοι τοῦ Σιαμίλ παρεύρισκοντο εἰς τὴν διαπραγματεύσιν ταύτην. Αἱ πριγκίπισσαι ἀκούσασαι ὅτι ὁ Σιαμίλ ἐζητεῖ εἰκοσιδύο ἑκατομμύρια δραχμῶν ἀντὶ λίτρων, ἀπεκρίθησαν ὅτι οὐ μόνον δὲν εἶχον ποτὲ τόσην ποσότητα, ἀλλ' οὔτε ἐδύναντο νὰ τὴν προμηθεύωσι. — Πόσον λοιπὸν δίδουν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν σας ; — Ἀγνοοῦμεν, ἀπεκρίθησαν, ἴσως καὶ τίποτε. — Ἡ Ζαϊδέτα καὶ ἡ Χάτζιο ἀφῆκαν φωνάς, καὶ ἐδειξαν εἰς τὰς αἰχμαλῶτους φύλλον τι τοῦ Ῥώσου ἀπομάχου, ὅπου ἐλέγετο ὅτι ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας ἐπλήρωσεν εἰς τινὰ ἔμπορον πολλὰ ἑκατομμύρια. — Ἄρα εὐρίσκονται καὶ τόσαι ποσότητες εἰς τὸν κόσμον, προσέθετο ἡ Χάτζιο. Μήπως ἡ αὐτοκρατορίσσα τῆς Ῥωσίας εἶναι ὀλιγώτερον πλουσία ἀπὸ τὴν βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας ; — Βεβαίως, ἀπεκρίθησαν αἱ πριγκίπισσαι, ἡ αὐτοκρατορίσσα ἔχει πολλά· ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ ἐξαγορασθῇ αὐτή. — Πύραν εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἐπανελάβε ἡ Ζαϊδέτα ἀποτεινομένη πρὸς τὴν πριγκίπισσαν Ὁρδελιάνην, πολλὰς συναλλαγματικὰς εἰς ὄνομα τοῦ ἀποθνήσκοντος ἀνδρός σου. Διὰ τί δὲν τὰς μεταχειρίζεσαι ; — Διότι δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα, ἀπεκρίθη ἡ πριγκίπισσα· ὅλα τὰ χρήματα ἐκεῖνε ἀνήκουν εἰς τὸν κληρονόμον τοῦ ἀνδρός μου, τὸν υἱόν του, ὁ ὅποιος εἶναι ἀκόμη μικρός. — Λοιπὸν, εἶπεν ἡ Ζαϊδέτα, κρατοῦμεν τὸν υἱόν σου ἕως οὗ μεγαλώσῃ. Ἐλα, μὴ κλαίεις ! ὁ Γεώργιος σου ἔχει καλὴν ὑγείαν καὶ θά

μεγαλώσῃ εἰς τὰ βουνά μας. — Δὲν προσέθη δὲ περαιτέρω ἡ συνδιαλέξις διότι αἱ πριγκίπισσαι ἐπανελάβον εἰς τὰ δωμάτια τῶν.

Τὸ ἑσπέρας ἐπανελήθη ἡ συνέντευξις, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ γράψωσιν αἱ δύο αἰχμαλῶται πρὸς τὸν πριγκίπα Δαυὶδ· νὰ στείλῃ δὲ καὶ ὁ Σιαμίλ πρὸς αὐτὸν τὰς προτάσεις του. Ἰδοὺ δὲ πῶσαι ἦσαν εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν πριγκίπισσῶν καὶ ἑκατὸν εἰκοσιν ἄλλων αἰχμαλῶτων συλληφθέντων εἰς Κανχάσφ, νὰ ἀποδοθῇ ὁ υἱός του, ἑκατὸν δεκάδες αἰχμαλῶται μουσουλμάνοι, πολλοὶ ἀρχηγοὶ Τζετζέγκοι, καὶ τέσσαρα ἑκατομμύρια καὶ τετρακόσιαι χιλιάδες δραχμῶν. Ὁ δὲ πριγκίψ λαβὼν τὰς προτάσεις ταύτας ἀπεκρίθη μὲν εὐθὺς πρὸς τὸν Σιαμίλ ὅτι ἦσαν ἀπράδεκτοι, τὰς διεβίβασε δὲ πρὸς τὴν κυβέρνησιν του.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ πριγκίπου, αἱ αἰχμαλῶται ὑπεβλήθησαν καὶ εἰς νέας δοκιμασίας. Αἱ μὲν παρὰ τῆς Ζαϊδέτης καταδιώξεις ἐξηκολούθησαν· ἐπειδὴ δὲ ἡ Σουανίτα ἐπαθε δύσκολον τοκετόν, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι αἱ αἰχμαλῶται ἔφερον κακοποιὰ ἀντικείμενα, ἀπηγόρευσαν εἰς αὐτάς νὰ ἐξέρχωνται εἰς τὴν στοάν τῆς Ζαϊδέτης σκοπὸς ἧτο νὰ μὴ τὰς βλέπῃ ὁ Σιαμίλ, ὁ ὅποιος ἤναγκαζέτο νὰ διαβάζει τὴν στοάν ἵνα ὑπάγῃ εἰς ἐπισκεψὶν τῆς πασχούσης σύζυγου του. Ἡ ἀριεὶς τοῦ Χατζῆ Μεχμέτ, δευτέρου υἱοῦ τοῦ Σιαμίλ, ἐγένετο αἰτία νέας συγκαλέσεως συμβουλίου, καθ' ἃ συνεζητήθησαν καὶ αὖθις τὰ περὶ τῶν αἰχμαλῶτων.

Εἰς τὸ συμβούλιον τοῦτο παρευρέθησαν πολλοὶ ναῖπιδες καὶ ὁ σουλτάν Δανιήλ· ἀλλ' οὐδὲν ἀπεφασίσθη, ἂν καὶ οὗτος συνηγόρησεν ὑπὲρ τῶν αἰχμαλῶτων. Ὁ Σιαμίλ ἐμήνυσε καὶ ἐκ δευτέρου πρὸς τὸν πριγκίπα Δαυὶδ διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου ὅτι ἐπέμενεν εἰς τοὺς προταθέντας ὅρους. Αἱ μεταξὺ Ῥώσων καὶ ὀρεινῶν ἐχθροπραξίαι εἶχον ἐπαναληφθῇ, καὶ ἵνα ἐπαναληφθῇ καὶ αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τινος ἐπιτυχίας, ἔπρεπε νὰ πάθῃ ἡττάν τινὰ ὁ Σιαμίλ, ἀπελθὼν προσωπικῶς κατ' ἐκείνων. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν του κῆρυξεν ἡ τυραννία τῆς Ζαϊδέτης· ἐδίδεν εἰς τὰς αἰχμαλῶτους τροφὴν ἀνδραγαθίαν, ὑπέβαλλεν αὐτάς εἰς μυρίας στερήσεις, καὶ μάλιστα εἰς στερῆσιν πυρός, ἐνῷ χιὼν κατεκάλυπτε τὰ ὄρη. Πλὴν τούτου, ὁ θάλαμος τῶν αἰχμαλῶτων δὲν ἐκλείετο καλῶς, καὶ διὰ τοῦτο μόλις ἤναπτον πῦρ, καὶ καπνὸς πνιγρὸς ἐγέμιζεν αὐτόν, ὥστε ἦτο ἀδύνατον νὰ μείνωσιν ἐντὸς αὐτοῦ. Τὸ πλάστιον τοῦ Σιαμίλ, κατὰ τὴν ἀπουσίαν του, ὠμοῖκεν αἶθουσαν σχολείων κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ διδασκάλου. Ὁ νεώτερος τῶν υἱῶν του ἔτρεχεν εἰς τὰ δώματα, συνέτριβε τὰ κλειθρα, καὶ ἐρόιπτεν εἰς τὴν αὐλὴν ἀνημμένους δαυλοὺς. Δύο ἐβδομάδας ἦτο ἀπὼν ὁ Σιαμίλ, ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐπέτυχεν ἡ ἐκστρατεία του ἐπανῆλθε σκυθρωπότερος ἢ ἄλλοτε. Ἐτιμώρησε τὰς παρεκτροπὰς τοῦ υἱοῦ του, τὸν περιώρισεν ἐντὸς δωματίου παρακειμένου εἰς τὸ τῶν αἰχμαλῶτων, καὶ ἔπειτα τὸν ἔστειλεν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν ἵνα ἐκπαιδευθῇ.